

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Cosrhoæ Regis superbia humiliata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

uterque, quàm infami morte perijt? illum pediculi, hunc illius nepotem repentina similis percussio, & subitum de cælo exitium sustulerunt. Quare in illum sic iuvenes lusimus.

Es Dux, es Imperator, esq; legatus.

Optare quid vis amplius? Negas isthac?

Indusium inspice, copias tuas cernes.

Alter autem Herodes vestitus veste regia, cùm sedens pro tribunali, summa lubentia audiuisset populum acclamantem: *Dei voces* & non hominis, itidem de sede graduq; deiectus superbiam condignè luit: nam *confestim percussit eum Angelus Domini, eò quòd non dedisset honorem Deo: & consumptus à vermibus expirauit.* Ita minutissima animalia in grandes illos vel Dei simios, vel persecutores immissa sunt, vt supercilium ponere, & cristas vel inuici demittere cogerentur, si à vilissimis bestiis deuorarentur, qui se ipsos Deos facere conabantur. Hoc superbiæ remedium etiam D. Chryso-
stomus dedit, cùm dixit: *Pensa naturam nostram, ex quibus constat, & quòd desinit. Cogita, cùm dormis, quo sis dignus: nonne vel minima bestia te posses interimere?*

AG. 12: 276

S. Chryso-
stom. 49. ad
pop. Antio-
chen.

IV.

Carol. Sigon:
lib. 1. de oc-
cid. Imp. An-
Dm. 297. ex
Niceph. l. 7.
cap. 20.

Diocletianus Imp. post triumphum de Persis actum, hanc tantam felicitatem, tamq; prosperum fortuna obsequium capere animo non potuit; siquidem moderatione prorsus in superbiam versà eo vsque insolentia prodijt, vt se posthac, mortalitatis oblitus, tamquam Deum adorari valuerit. Nam proijcere se homines venerabundos, atque osculum pedibus figere pati cepit, & gemmas vestibis calceiq; inseruit; cùm ante ipsum omnes Imperatores consulari tantùm salutatione contenti fuis-
sent, solam chlamydem purpuream priuato habitui adiecissent. Is autem, vt ait Nicephorus, diuinis expetitu plagis, toto primùm corpore tumorem ingentem concepit, quo deinde varie disrupto, lentè ita emarcuit, vt blasphema eius & impia lingua, que iniquitatem in alium euomuerat, intra fauces ipsas vermium vim proferret, qui ex ore illius prorepentes fetore pessimo locum habitationis omnem reprobant. Postremò autem, more canis, quàm maximè latrans, sceleratam & nefariam cum violentia quadam exhalauit animam.

V.

Ne quisquam sceptrà adoret, aut reges Deo æquet, ecce vel Imperatores viui à vermibus cruciantur, & purpurati Principes facti sunt pediculosi; vt non solum despiciantur, verùm etiam ve-

Y y

lut ca-

Pfal. 37. 23.

S. Chrysoſt.
hom. 43.Siffrid. Presb.
lib. 1. Epito-
mes Anno
Dom. 612.
Baron. tom.
8. An. 614.

lut cadauera, ob infamem p̄dorem, execrabiles naſcentur. An illis iniuria irrogatur? Nequaquam. Nam quia *ſuperbia eorum, qui te oderunt, aſcendit ſemper, & fœtet ante te, Domine, iuſſiſſimè fœtorem fœtore plectis.* Nullum malum par elationi, ait S. Chryſoſtomus, *Hominem reddit demonem, blaſphemum, contumeliolum, periurum, cupidum cadum & homicidiorum. Elatus ſemper in deliribus viuit, ſemper indignatur; ſemper mœret, nihil eſt, quod eius explere poſſit libidinem. Sicut enim auari quanto plura acciperint, tanto plura egent: ſic ſuperbi quanto maiori funguntur honore, tanto plus conuſcunt.* An non, ob hoc ipſum, deprimendi? vituperandi? mille contumelijs afficiendi? Quemadmodum Deus irafcitur illis, qui fulmen ac tonitru imitantur, eoſque in Tartara præcipitat, ut Salmoneum, ſic ſuperbis & elatis indignatur, qui magnitudinem æmulantur, non exprimunt bonitatem. Cuius rei inſigne exemplum recitat Siffridus Presbyter, in hunc modum. Anno tertio Heraclij Imperatoris qui fuit LXI. à Caſare Auguſto, permittente DEO flagellari populum ſuum per ſauitiam paganorum, Coſrhoes Perſarum Rex, omnia ferè regna terrarum ſuo imperio ſubiugauit. Ieruſalem ueniens à ſepulchro Domini territus redijt, ſed tamen partè Crucis ſanctæ, quam Helena ibidem reliquerat, aſportauit. Volens coli ab omnibus et Deus. In currum ex auro, inter ſubtiles etiam & acculos ductus, quæſ Deus, de ſuper aquam infundebat, & in ſpecu ſubterraneo equi quadrigæ trahentes in circuitu, ut quaſi currum mouerent, & tonitru ſimularent. Filio igitur ſuo regno tradito, in tali fano profanus reſidet, & iuxta ſe Crucem Domini collocans appellari ſe ab omnibus Deum uolebat, & ſicut legitur in libro de naturali officio, ipſe Coſrhoes in throno reſidens, tamquam Pater lignum Crucis a dextris poſuit loco Filij, & gallum à ſiniſtris loco Spiritus ſancti; ſe uerò Patrem iuſſit nominari. Tunc Heraclius Imperator exercitum copioſum collegit, & contra filium Coſrhois iuxta Danubium fluum dimicaturus aduenit. Tandem utriuſq; principibus placuit, ut ipſi ſuper pontem lapideum conſurgerent, & qui victor exiſteret, ipſe ſine damno utriuſq; exercitus Imperium uſurparet. Decretum etiam exijt, ut quicumq; principem ſuum inuare præſumeret, cruribus & brachijs abſciſſis, continuo in flumine mergeretur. Et Heraclius totum ſe Deo obtulit, & ſanctæ Crucis ſe deuotione, qua potuit, commendauit. Ambobus itaque in conſuctu durantiſſi-

Heraclius

Heraclio victoriam Deus tribuit, & cunctum exercitum suo Imperio subiugavit, adeo ut uniuersus populus Cosroes fidei Christianæ se subdidit, & sacrum baptismum suscepit. Cosroes autem ignorabat exitum belli, quia cum omnibus odio esset, id a nemine ei intimabatur. Heraclius improviso ad eum peruenit, & in throno aureo eum sedere reperiens, eidem dixit: Quia lignum S. Crucis secundum modum tuum honorasti, si baptismum & fidem Christi susceperis, adhuc vitam & regnum à pacis obsidibus obtinebis: sin vero implere contempseris, gladio meo te feriã, & caput tuum præcidam. Cum ille acquiescere nollet, extracto gladio proximus eum decollauit. Sic Siffridus, Breuiarium Rom. 14. Sept. à Sinochio proprio filio occisum ait. Ita theatralis Deus, Deus pariter & homo esse desijt, vitam simul & personam exuens. An non meritò? Iam dudum diuina æquitas Deposuit potentes de sedes, & exaltauit humiles.

In plerisque urbibus catastro est, in qua rei ludibrio exponuntur; & vulgaris poena est, ut adulteri, vel adulteræ, cum cereo, vel virgis, in ignominiam, ante fores aditusq; templorum statuuntur. Ita iudex quoq; diuinus peccatores infamiã punit, in exemplum & emendationem aliorum, ut si erubescere nolint, non faciant erubescenda. De tali dicitur: Diripuerunt eum omnes trans euntes viam: factus est opprobrium vicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentium eum: latificasti omnes inimicos eius. Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello. Destruixisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collidisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione. Quid miraturis se diripi, qui pauperes diripuit, ut ditaretur? quid queritur, se esse opprobrium vicinis suis, qui ipse despexit uniuersos? quid de iusticia Dei dubitat, quando videt se desertum in bello, & hostes suos triumphare, qui abusus est potentia, itaque subditos contra ius & fas pressit, ut ipse loco hostis haberetur? Pauperes, egeni, religiosi, quos auari deglubunt, cum alioqui pro eis vota ad Superos facere deberent, iniuria prouocati hac oratione vtuntur: Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur, sicut diploide, confusione sua. An non debet iniquissime pressos exaudire Deus: & prementes premere vicissim? An non mulier, seu anima potius in ruborem danda est, quæ confusione res digna gerit? Numquid, Qui prius respondet, quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum? Deni-

Luc. 1. 52.

VI.

Psal. 88. 42.

Psal. 108. 29.

Prou. 12. 4.

Prou. 18. 13.

Y y 2

que